

СТВУВА НѢКОЙ ОТЪ ГОРѢ НА СЕБЕ СИ, ИЛИ НА
 НѢКОЕ НѢГОВО НѢЩЮ; КАКТО: АЗЪ ВИДѢ
 СЕБЕСИ (ИМ. МЕНЕ СИ) ВЪ ВОДѢТѢ; ТЫ
 ОГЛЕДВАШЬ СЕБЕСИ (ИМ. ТЕБЕ СИ); ТОЙ
 ГО ПРАВИ ЗА СЕБЕСИ (ИМ. ЗА НЕГОСИ); ТѢ
 ЖЕЛАЮТЪ ЗА СЕБЕСИ (ИМ. ТѢХЪ СИ) ДОБРО.

3) Притежатели, съ които изъ-
 вляваме стъпанякътъ на нѢкое нѢЩЮ, си-
 рѣчь лицето дѣто е спечелило нѢкое нѢ-
 ЩЮ; както: 1-то лице: мой, нашъ; 2-то:
 твой, вашъ; на всичкытѢ лица, възвра-
 тното: свой.

4) Сказатели, съ които показва-
 мы лицата и нѢЩАТА, за да познаемъ
 блузо ли сж или далечъ; както: той, онъ.

5) Относителни, съ които относамъ
 нѢкое нѢЩЮ, дѣто е станало, и и-
 скамы да отредимъ оуба, което са е са-
 чило; както: добритѢ наѢки сж и-
 мотъ, когото, който придобые не
 са бои отъ сиромашьтъ; това, за
 което говорите, тежрадѢ е добро.
 ОтносителнитѢ мѣстоимена сж: кой, кой-
 то, какъвъ, такъвъ, колъкъ, чей,
 какво, каквото и др. т.

6) Питни мѣстоимена сж отно-